

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Медичний факультет
Кафедра клінічної медицини

Силабус

нормативної освітньої копоненти

«Епідеміологія та принципи доказової медицини»

підготовки

магістра

спеціальності

222 «Медицина»

освітньо-професійна програма

«Медицина»

Силабус освітньої компоненти «Епідеміологія та принципи доказової медицини» підготовки магістра, галузі знань 22 Охорона здоров'я, спеціальності 222 Медицина, за освітньо-професійною програмою «Медицина».

Розробник: Гайдучик Петро Данилович – кандидат психологічних наук, доцент кафедри клінічної медицини

Силабус освітньої компоненти затверджено на засіданні кафедри клінічної медицини протокол № 1 від 31.08.2022 р.

Завідувач кафедри:

Галей М. М.

I. ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Таблиця 1

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика ОК
Денна форма навчання	22 Охорона здоров'я 222 Медицина Медицина Магістр	Нормативна. Цикл загальної підготовки
Кількість годин / кредитів 90 год / 3 кредити		Рік навчання 5
		Семестр 9
		Лекції 10 год.
		Практичні 26 год.
		Самостійна робота 48 год.
		Консультації 6 год.
		Всього годин – 90 год / 3 кредити
		Форма контролю: диференційований залік
Мова навчання		українська

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА

ПІБ	Гайдучик Петро Данилович
Науковий ступінь	Кандидат психологічних наук
Вчене звання	-
Посада:	Доцент кафедри клінічної медицини
Комунікація із студентами:	тел.: +38 0669888278 e-mail: Haiduchyk.Petro@vnu.edu.ua
Консультації	графік консультацій розміщений на дошці оголошень кафедри та в команді Microsoft Teams
Посилання на електронний курс	Електронний курс на платформі Microsoft Teams
Розклад занять:	http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700

III. ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

1. Анотація: Освітня компонента «Епідеміологія та принципи доказової медицини» є нормативною дисципліною для студентів спеціальності - 222 «Медицина» освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр».. Дисципліна є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми Медицина 2021, циклу професійної підготовки магістра медицини, розрахована на 3 кредити, які здобувачі освіти засвоюють протягом 9 семестру на 5 році навчання. Основним фокусом програми є отримання знань з обов'язкової дисципліни «Епідеміологія та принципи доказової медицини», вивчення якої необхідне для успішного засвоєння загальної медичної підготовки. Предметним напрямком програми є отримання знань з предмету «Епідеміологія», практичних навичок та вмінь.

2. Пререквізити: Освітня компонента ґрунтується на вивченні студентами анатомії, фізіології, гістології, вірусології та імунології, патофізіології, патоморфології, фармакології, біохімії, гігієни та екології.

Постреквізити: Після закінчення вивчення нормативної дисципліни знання, уміння і навички здобуті студентами можуть бути корисними для засвоєння курсу інфекційних хвороб, внутрішньої медицини, хірургії, отоларингології, неврології, педіатрії.

3. Мета і завдання освітньої компоненти:

Метою: вивчення нормативної освітньої компоненти «Епідеміологія та принципи доказової медицини» є набуття

теоретичних знань та практичних навичок щодо своєчасного виявлення, та профілактики інфекційних захворювань,

формування у студентів знань з організації науково-доказової та практичної діяльності щодо організації

імунопрофілактики, проведення епідеміологічного обстеження осередків інфекції, складання планів профілактичних,

протиепідемічних заходів в осередках інфекції, заповнення відповідної документації.

Завдання курсу: є опанування студентами навичок діагностики та профілактики інфекційних захворювань, організації

епідеміологічного обстеження та проведення протиепідемічних заходів осередків інфекції.

4. Результати навчання (компетентності)

Таблиця 2

Загальні компетентності(ЗК)	ЗК 4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
Фахові компетентності(ФК)	ФК 13.Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів. ФК 14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб. ФК 20.Здатність до проведення епідеміологічних та медико-статистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації.
Програмні результати навчання (ПРН)	ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності. ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних

	проблем. ПРН 19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення . ПРН 20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.
--	---

5. Структура освітньої компоненти

Таблиця 3

№ теми	Назви змістових тем	Всього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю* /Бали Т+УО
Змістовий модуль 1. Загальні питання епідеміології.							
1.	Вступ до предмету епідеміологія та принципи доказової медицини. Епідеміологія як наука, етапи розвитку. Вчення про епідемічний процес	4		2	2		(Т(5)+УО(5)) / 2
2.	Методи епідеміологічного обстеження та організація протиепідемічних заходів в осередках інфекційних хвороб.	12	2	4	6		Т(0,5)+УО(2,5)
3.	Класифікація інфекційних хвороб. Інфекційний контроль: адміністративний, інженерний, індивідуальний аспекти.	6	2	2	2		Т(0,5)+УО(2,5)
4.	Епідеміологічна характеристика групи кишкових інфекцій та інфекцій, що передаються повітряно-краплинним шляхом.	6		2	4		Т(0,5)+УО(2,5)
5.	Інфекції, пов'язані з наданням медичної допомоги (ІПМД).	6	2	2	2		Т(0,5)+УО(2,5)
6.	Особливо небезпечні інфекції. Санітарний захист кордонів. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	14		4	8	2	Т(0,5)+УО(2,5)
7.	Структура епідемічного процесу та заходи впливу на його ланки. Ланцюг передачі інфекції, шляхи його переривання: виявлення, ізоляція, ефективне лікування джерел інфекції	10	2	2	4	2	Т(0,5)+УО(2,5)
Змістовий модуль 2. Доказова медицина як сучасна наукова методологія в епідеміології.							
8.	Визначення доказової медицини. Історія розвитку доказової медицини.	12	2	2	8		Т(0,5)+УО(2,5)
9.	Основні поняття біостатистики.	6		2	4		Т(0,5)+УО(2,5)
10.	Критерії проведення епідеміологічних досліджень.	8		2	6		Т(0,5)+УО(2,5)
11.	Узагальнення та систематизація знань. Диференційний залік.	6		2	2	2	УО(4)
Разом годин/ Балів		90	10	26	48	6	5 / 120 балів

Форма контролю*: Т – тести; УО – усне опитування; МКР – модульна контрольна робота

Перелік тем лекцій

Таблиця 4

Назва лекції	Кількість годин
Методи епідеміологічного обстеження та організація протиепідемічних заходів в осередках інфекційних хвороб.	2
Епідеміологічна діагностика та епідеміологічний нагляд. Складання та аналіз схеми епідемічного процесу.	2
Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій. Організація протиепідемічних заходів при особливо небезпечних інфекціях.	2
Структура епідемічного процесу та заходи впливу на його ланки.	2
Особливості використання доказової медицини в епідеміології. Сучасні тенденції розвитку.	2
Всього	10

Перелік тем практичних робіт

Таблиця 5

№ з/п	Назва практичної роботи	К-сть год
1.	Епідеміологія як наука, етапи розвитку. Вчення про епідемічний процес.	2
2.	Методи епідеміологічного обстеження та організація протиепідемічних заходів в осередках інфекційних хвороб.	4
3.	Класифікація інфекційних хвороб. Інфекційний контроль: адміністративний, інженерний, індивідуальний аспекти.	2
4.	Організація протиепідемічних заходів в осередках кишкових інфекцій та інфекцій дихальних шляхів.	2
5.	Епідеміологічні особливості ІПМД в стаціонарах різного профілю. Інфекційний контроль та його роль у профілактиці виникнення та поширення ІПМД.	2
6.	Організація протиепідемічних заходів при особливо небезпечних інфекціях. Санітарний захист кордонів. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	4
7.	Структура епідемічного процесу та заходи впливу на його ланки..	2
8.	Визначення доказової медицини. Історія розвитку доказової медицини.	2
9.	Основні поняття біостатистики. Мета дослідження. Прикладна ціль дослідження. Структура даних у біостатистиці. Якісні та кількісні ознаки.	2
10.	Критерії проведених досліджень. Діагностичний тест. Чутливість, специфічність, точність, прогностична значущість позитивних і негативних результатів. Референтний діагноз. Золотий стандарт. Шкала оцінки доказів.	2
11.	Узагальнення та систематизація знань. Диференційний залік.	2
	Всього	26

Методи навчання :

Пояснювально-ілюстративний (лекції, лабораторні заняття, бесіди), наочний (спостереження, таблиці, малюнки, схеми, відеофільми), словесний (евристична та репродуктивна бесіда), метод проблемно-розвиваючого навчання (інтерактивний метод, аналіз ситуації).

Форми та методи оцінювання:

Усне опитування, тестовий контроль, диференційований залік.

Самостійна робота

№п/п	Тема :	Кіль-ть год.
1.	Епідеміологічна діагностика та епідеміологічний нагляд .	2
2.	Біологічні, соціальні, природні чинники та механізми розвитку епідемічного процесу.	6
3.	Внутрішньолікарняні інфекції. Заходи профілактики і боротьби.	2
4.	Епідеміологія та профілактика харчових токсикоінфекцій та ботулізму. Епідеміологія та профілактика черевного тифу, паратифів А і В	4
5.	Епідеміологія та профілактика коронавірусної інфекції COVID-19	2
6.	Групи інфекційних захворювань, визначення ОНІ. Біологічні загрози та їх види.	8
7.	Принципи сучасної епідеміологічної класифікації інфекційних (паразитарних) хвороб.	4
8.	Визначення доказової медицини, історія розвитку доказової медицини. Причини виникнення доказової медицини. Світовий досвід розвитку. Доказова медицина в Україні..	8
9.	Структура даних у біостатистиці. Якісні та кількісні ознаки. Планування наукового дослідження. Критерії встановлення причинно- наслідкових зв'язків у наукових дослідженнях.	6
10.	Критерії проведених досліджень. Діагностичний тест. Чутливість, специфічність, точність, прогностична значущість позитивних і негативних результатів. Референтний діагноз. Золотий стандарт. Шкала оцінки доказів.	6
Всього		48

Перелік теоретичних питань до диференційованого заліку

- Е
- Методи епідеміологічного обстеження та організація протиепідемічних заходів в осередках інфекційних хвороб.
- Класифікація інфекційних хвороб.
- Складання та аналіз схеми епідемічного процесу.
- Організація протиепідемічних заходів в осередках кишкових інфекцій та інфекцій дихальних шляхів.
- Організація протиепідемічних заходів при особливо небезпечних інфекціях.
- Епідеміологічна діагностика та епідеміологічний нагляд.
- Живі переносники збудників інфекційних хвороб.
- Внутрішньолікарняні інфекції. Заходи профілактики і боротьби.
- Дезінфекція і стерилізація в лікувальнопрофілактичних закладах.
- Епідеміологія та профілактика коронавірусної інфекції COVID -19.

12. Епідеміологія та профілактика грипу та ГРВІ.
13. Епідеміологія та профілактика менінгококової інфекції.
14. Епідеміологія та профілактика скарлатини.
15. Епідеміологія та профілактика черевного тифу, паратифів А і В.
16. Епідеміологія та профілактика харчових токсикоінфекцій та ботулізму.
17. Епідеміологія та профілактика поліомієліту.
18. Епідеміологія та профілактика кліщового енцефаліту та хвороби Лайма.
19. Епідеміологія та профілактика сказу.
20. Епідеміологія та профілактика правця.
21. Епідеміологія та профілактика малярії.
22. Епідеміологія та профілактика кримської геморагічної гарячки та геморагічних гарячок Ебола, Марбурга, Ласса.
23. Епідеміологія вірусних гепатитів В, С, D, А.
24. Епідеміологія ВІЛ-інфекції.
25. Епідеміологічні особливості ППМД в стаціонарах різного профілю.
26. Інфекційний контроль та його роль у профілактиці виникнення та поширення ППМД.
27. Система інфекційного контролю, в тому числі при COVID-19.
28. Особливо небезпечні інфекції. Санітарний захист кордонів.
29. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.
30. Класифікація патогенних біологічних агентів за групами патогенності.
31. Біологічні загрози та їх види.
32. Сприйнятливість до інфекційних агентів, її види.
33. Заходи впливу на епідемічний процес.
34. Поняття про дератизацію. Види та методи дератизації.
35. Поняття про дезінсекцію. Види та методи дезінсекції.
36. Поняття про дезінфекцію. Види та методи дезінфекції.
37. Класифікація дезінфекційних засобів.
38. Дезінфекційні камери, принципи їх влаштування та призначення.
39. Контроль якості дезінфекції.
40. Поняття про стерилізацію. Етапи стерилізації.
41. Контроль якості усіх етапів стерилізації.
42. Імунопрофілактика інфекційних хвороб.
43. Календар профілактичних щеплень.
44. Правові аспекти вакцинопрофілактики.
45. Організація та проведення щеплень.
46. Оцінка ефективності імунопрофілактики.
47. Вимоги до імунобіологічних препаратів. Способи ведення імунобіологічних препаратів в організм.
48. Перелік медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень.
49. Несприятливі події після імунізації.
50. Препарати для планової імунопрофілактики (форма випуску, спосіб введення, доза, реакція на введення).
51. Оцінка клінічної, імунологічної та епідеміологічної ефективності імунопрофілактики.
52. Препарати для термінової імунопрофілактики.
53. Планування протиепідемічних та профілактичних заходів.

54. Епідеміологічний метод дослідження та його структура.
55. Аналітичні та експериментальні методи в епідеміологічних дослідженнях
56. Принципи доказової медицини.
57. Особливості епідемічного процесу під час надзвичайних ситуацій.
58. Основні принципи планування протиепідемічних та профілактичних заходів у зонах надзвичайних ситуацій.
59. Захист населення при надзвичайних ситуаціях.
60. Поняття про біологічну безпеку. Основні види біологічних загроз.
61. Система реагування на біологічні загрози.
62. Санітарна охорона території від заносу, завою особливо небезпечних інфекцій.
63. Карантинні заходи.
64. Визначення доказової медицини.
65. Основні поняття біостатистики.
66. Оцінка ефекту втручання.
67. Когортні дослідження.
68. К
69. Діагностичний тест.
70. Референтний діагноз.
71. Клінічні випробування.

IV. ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Політика викладача щодо здобувача освіти полягає в послідовному та цілеспрямованому здійсненні навчального процесу на засадах прозорості, доступності, наукової обґрунтованості, методичної доцільності та відповідальності учасників освітнього процесу.

Вивчення освітньої компоненти передбачає постійну роботу студентів на кожному занятті. Середовище під час проведення лекційних та лабораторних робіт є творчим, дружнім, відкритим для конструктивної критики та дискусії. Студенти не повинні спізнюватися на заняття. Усі студенти на лабораторних роботах відповідно до правил техніки безпеки мусять бути одягненими в білі халати. Перед початком заняття студенти повинні вимкнути звук засобів зв'язку (мобільний телефон, смарт-годинник тощо).

Студенти повинні здійснювати попередню підготовку до лекційних та лабораторних занять згідно з переліком рекомендованих джерел. До початку курсу необхідно встановити на мобільні пристрої або Ноутбуки застосунки Microsoft Office 365 (Teams, Forms, One Note) для проходження тестування та роботу з доступними матеріалами курсу. Вхід для активації облікового запису відбувається через корпоративну пошту з доменом – @vnu.edu.ua. Корпоративна пошта з паролем видається методистом деканату медичного факультету.

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється відповідно до Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань студентів Волинського національного університету імені Лесі Українки (https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/07/Polozh_pro_otzin_%D0%A0%D0%B5%D0%B4_%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%9C%D0%95%D0%94.pdf).

В освітньому процесі застосовується дві шкали оцінювання: багатобальна (200-бальна) шкала та 4-бальна шкала. Результати конвертуються із однієї шкали в іншу згідно із нижче наведеними правилами.

Освітню компоненту слухають здобувачі протягом у 9 семестрі. У 9 семестрі здобувачі освіти складають диференційований залік (максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів); на диференційованому заліку – 80 балів. Підсумковий бал формується як сума цих балів 120+80=200 балів).

Оцінювання поточної успішності здійснюється на кожному практичному занятті за 4-бальною

шкалою (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно»).

Тестування за технологією КРОК відбувається у системі Microsoft Office (Forms) і передбачає відповідь здобувача на 20 питань. Здобувач отримає 2 бали за 13 або 14 правильних відповідей, 3 бали - за 15 або 16 правильних відповідей, 4 бали - за 17 або 18 правильних відповідей, 5 балів - за 19 або 20 правильних відповідей.

Рівень володіння теоретичними знаннями та оволодіння практичними компетентностями, які розглядаються на лекційних та лабораторних заняттях, а також вивчаються здобувачами самостійно, визначається за 4-бальною шкалою відповідно до підсумкових критеріїв, які зазначені нижче.

Оцінка за практичне заняття (тему) є середньою арифметичною оцінкою цих трьох видів активності здобувача за 4-бальною шкалою.

Сукупність знань, умінь, навичок, компетентностей, які набуті здобувачем у процесі навчання з кожної теми орієнтовно оцінюється за такими критеріями:

- 5 ("відмінно") – здобувач бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових джерел, логічно мислить і формує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

- 4 ("добре") – здобувач добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з джерел, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

- 3 ("задовільно") – здобувач в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в рекомендованих джерелах, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у здобувача невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

- 2 ("незадовільно") – здобувач не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в джерелах, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Здобувач має отримати оцінку на кожному практичному занятті. У разі пропуску практичного заняття здобувач освіти зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі на консультаціях за графіком відпрацювання лабораторних занять, але не пізніше останнього тижня у відповідному семестрі. Якщо здобувач пропустив більше, ніж 3 практичні заняття, він має отримати дозвіл на їх відпрацювання у деканаті.

Відвідування занять здобувачами є обов'язковим та дає можливість отримати задекларовані у Галузевому стандарті спеціальності 222 Медицина та у освітній програмі «Медицина» загальні та фахові компетентності, вчасно і якісно виконати завдання. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, карантин, міжнародне стажування) навчання може відбуватись індивідуально (в он-лайн формі за погодженням із деканом факультету) або може бути відпрацьоване на консультаціях відповідно до встановленого порядку.

Формою підсумкового контролю є диференційований залік. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до дифзаліку становить 120 балів. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем освіти оцінок за 4-бальною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою відповідно до таблиці 2

Таблиця 2

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом (диференційованим заліком)

4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала
5	120	4.45	107	3.91	94	3.37	81
4.95	119	4.41	106	3.87	93	3.33	80
4.91	118	4.37	105	3.83	92	3.29	79
4.87	117	4.33	104	3.79	91	3.25	78
4.83	116	4.29	103	3.74	90	3.2	77
4.79	115	4.25	102	3.7	89	3.16	76
4.75	114	4.2	101	3.66	88	3.12	75
4.7	113	4.16	100	3.62	87	3.08	74
4.66	112	4.12	99	3.58	86	3.04	73
4.62	111	4.08	98	3.54	85	3	72
4.58	110	4.04	97	3.49	84	Менше 3	Недостатньо
4.54	109	3.99	96	3.45	83		
4.5	108	3.95	95	3.41	82		

Складання диференційованого заліку для усіх здобувачів є обов'язковим. На дифзалік виносяться усі програмні питання дисципліни, які здобувачі вивчали у третьому та четвертому семестрах.

Оцінка диференційованого заліку визначається в балах за результатами виконання екзаменаційних завдань за шкалою від 0 до 80 балів. Остаточна екзаменаційна оцінка складається з двох частин: 1) екзаменаційного тестування та 2) практичної і теоретичної частини. Екзаменаційне тестування оцінюється від 0 до 20 балів, проводиться двічі за процедурою ліцензійного іспиту КРОК, який проводиться у Центрі інформаційних технологій та комп'ютерного тестування університету. З двох тестувань студентів, буде врахований кращий результат. При отриманні позитивної оцінки на першому тестуванні (більше 60,5% правильних відповідей) студент має право не проходити друге тестування. Результати від 60,5% до 100% правильних відповідей конвертуються у бали від 12 до 20 наступним чином:

60,5-62%	12 балів	71-75%	15 балів	86-90%	18 балів
63-65%	13 балів	76-80%	16 балів	91-95%	19 балів
66-70%	14 балів	81-85%	17 балів	95- 100%	20 балів

Отримані бали додаються до оцінки дифзаліку (яка включає теоретичну і практичну частину та оцінюється від 0 до 60 балів) та формують остаточну екзаменаційну оцінку на екзамені.

На екзамен виносяться усі основні питання, типові та комплексні задачі, ситуації, завдання, що потребують творчої відповіді та умінь синтезувати отримані знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних завдань.

Підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума поточної оцінки (максимум – 120 балів) та екзаменаційної оцінки (максимум – 80 балів) і становить 200 балів.

У випадку, якщо здобувач набрав підсумковий бал менший, ніж 120 балів, він складає екзамен під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання, зберігаються, а здобувач при перескладанні екзамену може набрати максимум 80 балів. Підсумковий бал при цьому формується шляхом додавання поточних балів та екзаменаційного балу і становить максимум 200 балів.

Повторне складання дифзаліку допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

У разі наявності диплома молодшого спеціаліста (молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра) можливе зарахування (перезарахування) певної кількості годин відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або

інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі наявності документа, що засвідчує навчання на сертифікованих курсах, онлайн-курсах, які стосуються до тем дисципліни, можливе зарахування певної кількості годин (за попереднім погодженням з викладачем), відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі переходу на дистанційну форму навчання викладання курсу відбувається в команді освітнього середовища Microsoft Office 365 відповідно до Положення про дистанційне навчання та додаткових розпоряджень ректорату.

Політика щодо академічної доброчесності. Здобувачу необхідно дотримуватися морально-етичних правил: не пропускати аудиторних занять (у разі пропуску – причину підтвердити документально); не привласнювати чужу інтелектуальну працю; у разі цитування наукових праць, методичних розробок, результатів досліджень, таблиць та ін. необхідно вказувати посилання на першоджерело.

Викладач і здобувач освіти мають дотримуватись ст. 42 Закону України «Про освіту». Усі здобувачі освіти повинні ознайомитись із основними положеннями Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки та Ініціативою академічної доброчесності та якості освіти – Academic IQ.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Якщо з об'єктивних причин заняття пропущене, здобувач повністю відпрацьовує тему лабораторного заняття в присутності лаборанта та чергового викладача, що включає всі види активності здобувача та всі види його оцінювання, передбачені цим силабусом. День та години відпрацювання визначаються графіком консультацій, який оприлюднюється.

У випадку невиконання та не відпрацювання практичних робіт студент не допускається до підсумкового контролю та його підсумковий бал за поточний семестр не визначається.

Терміни проведення диференційованого заліку, а також терміни ліквідації академічної заборгованості визначаються розкладом екзаменаційної сесії. У разі не складання заліку, студент може перездати його двічі.

У відомості, індивідуальному навчальному плані (заліковій книжці) здобувача освіти записується підсумкова кількість балів за диференційований залік.

V. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
170–200	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	Задовільно	D	непогано
122–129	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

**Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є залік**

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
170–200	Зараховано
150–169	
140–149	
130–139	
122–129	
1–121	Незараховано (необхідне перескладання)

Під час переведення та поновлення у Волинський національний університет імені Лесі Українки здобувачів освіти, які не навчалися за кредитно-модульною системою, отримані ними оцінки за 100-бальною шкалою переводяться у шкалу ECTS та 200-бальну шкалу відповідно до таблиці.

Шкала конвертування оцінки здобувачів освіти з ОК з 100-бальної у 200-бальну систему оцінювання

Оцінка в балах за 200-бальною шкалою	Оцінка в балах за 100-бальною шкалою	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
			оцінка	пояснення
170–200	90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	75–81	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	67–74	Задовільно	D	непогано
122–129	60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

При Perezарухуванні підсумкової оцінки з 100-системи оцінювання у 200 з ОК переведення здійснюється за мінімальним значенням.

VI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Андрейчин М.А., Копча В.С. Епідеміологія : Підручник. — Тернопіль: Укрмедкнига, 2000
2. Епідеміологія: базовий підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів. За ред. проф. І.П. Колеснікової. – Вінниця: Нова книга, 2012. – 576 с.

Допоміжна література

1. Виноград Н.О. Військова епідеміологія: навч. посіб. / Н.О. Виноград, З.П. Васишин, Л.П. Козак. – К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 184 с.
2. Інфекційні хвороби: підручник (ВНЗ IV р. а.) / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. — 2-е вид. – ВСВ Медицина, 2018. – 688 с.
3. Діагностика, лікування та профілактика грипу / І.В. Дзюблик, С.Г. Вороненко, А.П. Мироненко, Н.О. Виноград – К.: Бібліотека практичного лікаря, 2011. – 191 с.
4. Медична паразитологія з ентомологією: Навч. посіб. / за ред. В.М. Козька, В.В. М'ясоєдова. – К., 2015. – 336 с.
5. Інфекційні хвороби: підручник / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко та ін. – ВСВ

Медицина, 2019. – 312 с.

6. Подаваленко А.П., Чумаченко Т.О., Задорожна В.І. та ін. Імунопрофілактика в практиці сімейного лікаря. — Харків.: Фоліо, 2008.
7. Методологія доказової медицини: підручник / В.Ф. Москаленко, І.Є. Булах, О.Г. Пузанова. — К.: ВСВ «Медицина», 2014. — 200 с.
8. Булах І.Є., Лях Ю.Є., Марценюк В.П., Хаїмзон І.І. Медична інформатика: підручник. — Тернопіль: ТДМУ, 2008. — 308 с.
9. Виноград Н.О. Спеціальна епідеміологія: навч. посіб. / Н.О. Виноград, З.П. Васишин, Л.П. Козак. — К.: ВСВ «Медицина», 2018. — 367 с.
10. Виноград Н.О. Термінологічний словник: Біологічна безпека. Епідеміологія. Паразитологія: Навч. посіб. / Н.О. Виноград. — Вінниця.: «Нова книга», 2019. — 308 с.
11. Виноград Н.О. Термінологічний словник: Епідеміологія. Біологічна безпека: Навч. посіб. / Н.О. Виноград. — К.: ВСВ «Медицина», 2016. — 136 с.